

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਆਲ ਰਾਉਂਡਰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਇਆ, ਹੁਣ ਪਾਰੂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਘਰ ਚਲਣਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਭਾਗਿਯ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹੋ ?

ਉੱਤਰ:- ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚੇਟੀ। ਸਾਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਰੱਬ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਲੇਕਿਨ ਸਾਨੂੰ ਆਪ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਭਾਗਿਯਸ਼ਾਲੀ ਹੋਏ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਕਿਸਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦਾ, ਉਹ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਸੂਤਰ ਵਿੱਚ ਬੰਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਬਾਪ ਦਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਆਪਣਾ ਘਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਯਾਦ ਹੈ? ਭੁੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹੋ? ਹੁਣ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪੁੱਛ ਨਾ ਸਕੇ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਘਰ ਚਲਣਾ ਹੈ ਨਾ? ਘਰ ਚਲ ਕੇ ਫਿਰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁੱਖਧਾਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਦੁੱਖਧਾਮ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ। ਹੁਣ ਇਸ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ, ਜਾਨਾ ਹੈ ਮੁਕਤੀਧਾਮ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਅਥਵਾ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਘਰ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਆਉਗੇ, ਜਿੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਇਹ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਚੱਲੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਸਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਵਗ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਿਆ, ਕਹਿਣਗੇ ਸਵਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਲੇਫ਼ੂ ਫ਼ਾਰ ਹੇਵਿਨਲੀ ਅਬੋਡ। ਕਿਸਨੇ ਲੇਫ਼ੂ ਕੀਤਾ? ਆਤਮਾ ਨੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਕੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਦੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਸੈਕੇਂਡ, ਮਿੰਟ, ਘੰਟੇ, ਦਿਨ, ਵਰ੍ਹੇ ਬੀਤ ਗਏ। ਹੁਣ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਕੁਝ ਦਿਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਿਤੀ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਤਾਂ ਦਰਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਵੀ ਸ਼ਾਸਿਕਾ ਚੋਪੜੇ ਤੇ ਕਢਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਗਣੇਸ਼ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਣੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਥੀ ਦੀ ਸੁੰਡ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵੇਸਟ ਆਫ ਟਾਈਮ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਸੀ। ਉਹ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੇਟਰ ਤੋਂ ਪੈਟ੍ਰੋਲ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਕੀ ਸੀ, ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਕਿੰਨਾ ਜਬਰਦਸਤ ਧਨ ਸੀ। ਇਹ ਰਾਜ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ? ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖੇ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਸਤ੍ਰ - ਸਸਤਰ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਥੂਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਸਤ੍ਰ - ਸਸਤਰ ਹਨ। ਗਿਆਨ, ਵਿਗਿਆਨ, ਯਾਦ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਜਬਰਦਸਤ ਅਸਤ੍ਰ - ਸਸਤਰ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਹਿੰਸਕ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਥੂਲ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਹ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਉਸਨੂੰ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੰਡ। ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਅਕਾਸ਼ ਤੱਤਵ ਤੋਂ ਪਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਸੂਰਜ - ਚਾਂਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। 84 ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਤਾਂ 84 ਜਨਮ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਆਹਿਸਤੇ - ਆਹਿਸਤੇ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਲਰਾਉਂਡਰ ਹਾਂ। ਸਭ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਲਰਾਉਂਡਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਲਰਾਉਂਡਰ ਹੋ। ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਚੱਕਰ ਦਾ ਐਂਡ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਰਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 'ਹਮ ਸੇ' ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਾਈਆ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ, ਡਿਉਰੇਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਧਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪਿਰੇਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਸੇ ਕਸ਼ਤਰੀਏ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਰਥਾਤ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਤੋਂ ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਇੰਨੇ ਜਨਮ ਲੀਤੇ - ਇਹ ਸਭ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਵਰਣਾਂ ਦੀ ਬਾਜ਼ੋਲੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਸ਼ੁਦਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇਗੇ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ ਫੇਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਫੇਰ ਡੀ. ਟੀ. ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਚੋਟੀ। ਚੋਟੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਉੱਚ ਕੁੱਲ ਕੌਣ ਕਹਾਵੇ। ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਭਾਗਿਯਸ਼ਾਲੀ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਭਾਗਿਯ ਦੀ ਕੁਝ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਕਰੋ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ। ਇਹ ਬਾਪ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੈਰਿਸਟਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਪੜ੍ਹਕੇ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਦੇ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਨ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾ ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ ਇੱਥੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਕਹਿਣਗੇ ਕੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁੰਡੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਆਪਣਾ ਸਟੇਟਸ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸੱਚ ਦਸਣਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਕੋਈ ਗਲਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਤਾਂ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਜਾ ਤੇ ਰਾਜ। ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕੈਰਵ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵ। ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਾ। ਸਭ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਘਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਸਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਘਰ। ਰੂਹ ਜਨਮ ਲੈਕੇ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਰਚਤਾ ਨੂੰ, ਨਾ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਪੂਰਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਵੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ, ਪੂਰਾ ਅੱਧਾ ਸੁੱਖਧਾਮ ਫੇਰ ਪੂਰਾ ਅੱਧਾ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਸ਼ਵ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਵਾਇਸਲੈਸ।

ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਕਿੰਨਾ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਆਫੀਸਰਜ਼ ਆਦਿ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਰਿਗਾਰਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਪਤਿਤਾਂ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਗੁਪਤ। ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਵਿਖਾਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇਜਫੁਲ, ਬਲਿਸਫੁਲ। ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੈ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਵਜ਼ੀਰ ਨੂੰ ਵਜ਼ੀਰ, ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਨਿਸਟਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਨਿਸਟਰ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਫੇਰ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਹੈ ਨਿਰਕਾਰ ਬਾਪ ਦਾ, ਜਿਸਦੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੈ ਘਰ। ਇੱਥੇ ਸਭਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਕੇ ਵਾਪਿਸ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵੈਰਾਇਟੀ ਝਾੜ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਰੀਰ ਇੱਕ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਨਾਟਕ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਦੇ ਸ਼ਕਲਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸਾਡਾ ਪਤੀ ਇਹ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ? ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਖੇਲੂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਫੀਚਰਜ਼ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ। ਉੱਮਰ ਭਾਵੇਂ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਫੀਚਰਜ਼ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਹਰ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਫੀਚਰਜ਼ ਬਦਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪਾਰਟ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਵਜਾਉਣਗੇ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੀਪਲੇਸ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਦੇ ਫੀਚਰਜ਼ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਵੈਰਾਇਟੀ ਫੀਚਰਜ਼ ਹਨ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਉਹ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਪੁਸਤਕ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਲੈ ਆਇਆ। ਪੁਸਤਕ ਤੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋ ਫੇਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ। ਸਟੇਜ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਇਸ ਲਈ ਬੇਅੰਤ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੋਂ ਇਨੀ

ਕੇਸ਼ਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਕੇਸ਼ਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਇੰਸ ਵੀ ਹੁਣ ਹੈ, ਫੇਰ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ? ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਇਨ੍ਹੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹਨ। ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਲੀ ਆਤਮਾ ਉਹ ਗੋਰੀ ਆਤਮਾ। ਕਾਲੀ ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਕੇ ਗੋਰੀ ਬਣੀ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚਾ ਪਦ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਹੈ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ। ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਭਗਵਾਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਹੀ ਸੁਣਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਫੇਰ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਅਤੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਆਏ ਹੋ? ਅਣਗਿਣਤ। ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਇਹ ਨਾਟਕ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਹਨ, ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਏ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਦੇਵੋਗੇ? ਉਹ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੈਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਦੇ - ਤਿੰਨ ਮੰਜਿਲਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਲਕੜਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਮਕਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਝੱਟ ਮਕਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਸੁੱਖ ਵੀ ਹਨ ਦੁੱਖ ਵੀ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫ਼ਾਲ ਆਫ ਪਾਪਿੰਆ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਪਾਮਪ ਹੈ। ਸ਼ਾਹਕਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸ੍ਰੰਗ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਡਾਇਰੈਕਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵੀ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਵੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਫੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ ਘਰ ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ। ਫੇਰ ਇਹ ਨੈਕਰੀ ਆਦਿ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਮਰਣਗੇ ਇੰਨੇ ਜਿਵੇਂ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਹਾਰਟ ਫੇਲ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਹਸਪਤਾਲ ਆਦਿ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੰਗ ਦੀ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਤੇ ਹੱਕ ਹੈ, ਸਭ ਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡਾ ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਘਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਸਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇ ਅਸਤ੍ਰ- ਸ਼ਸਤਰ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਆਲਰਾਊਂਡ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁਣ ਆਲਰਾਊਂਡਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਇਟੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਐਕਟਰ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪਰਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਭਵ:
ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹਨ, ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਵੀ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤਾਂ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਕੇ ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਪਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਯ ਦੀ ਰੇਖਾ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕਲਮ ਹੈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ, ਇਸ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਾਹੇ ਉਤਨਾ ਭਾਗਿਯ ਬਣਾ ਲੇ।
